॥ ऋग्वेदः। दशमं मण्डलम्। रङ्गनाथविरचिता ध्वनिदीपिका॥

8

त्रित आस्यः। अग्निः। त्रिष्टुप्

अग्रे बृहन्नुषसामूर्घ्वो अस्थान्निर्जगुन्वान्तमसो ज्योतिषागति।

अग्निर्भानुना रुशता स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्मन्यप्राः॥ १०.००१.०१

अग्निः कतुः सङ्कल्पः श्रुतौ । सूर्य आत्मा । उषा ज्ञानोदयदेवता विद्या समाधिः । बृहन्- महात्मा । अग्निः- सत्कतुः । उषसाम्- विद्यानाम् । अग्ने- अभिमुखीभूतः । ऊर्ध्वः । अस्थात्- तिष्ठति । तमसः- अन्धकारात् । जगन्वान्- निर्गतः । ज्योतिषा- प्रकाशेन । आगात्- सङ्गतः । अग्निः- सत्कतुप्रतीकः । रुशता- ज्वलता । भानुना- रिश्मना । स्वङ्गः- शोभनाङ्गः । आ जातः- आविर्भूतः । विश्वा सद्मानि- सर्वाणि सदनानि । अप्राः- आपूरयति ॥१॥

स जातो गर्भी असि रोदंस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषधीषु।

चित्रः शिशुः परि तमांस्यक्तस्य मातृभ्यो अधि कनिकद्द्राः॥ १०.००१.०२

अग्ने। सः- तादृशस्त्वम्। जातः- प्रादुर्भूत एव। रोद्स्योः- द्यावापृथिव्योः शरीरमनसोरित्याध्यात्मिके। गर्भोसि- अन्तर्भूतः। चारुः- सुन्द्रः। ओषधीषु- वीरुत्सु भोमभोगेषु। विभृतः- धृतः। चित्रः- असाधारणः। शिशुः- वत्सः। तमांसि- अन्धकारभूताः। अक्तून्- अद्नशक्तीः। परि- परिभवसि। मातृभ्यः- स्वमातृभूताभ्य ओषधीभ्यो भोमभोगेभ्यः। गाः- चिद्रश्मीन्। प्र कनिकदत्- प्रकर्षेण शब्दितवान्॥२॥

विष्णुरित्था पर्ममंस्य विद्वाञ्जातो बृहन्नभि पति तृतीयम्।

आसा यदस्य पयो अर्कत् स्वं सचैतसो अभ्यर्चन्त्यत्रे॥ १०.००१.०३

इत्था- इत्थम् । विद्वान्- जानन् । जातः- हृद्याविर्भूतः । बृहन्- महात्मा । विष्णुः- व्यापनशीलो देवः । अस्य- एतस्याग्नेः । परमम्- श्रेष्ठम् । तृतीयम्- शरीरमनसोरतीतं पदं द्यावापृथिव्यतीतं वा । अभि पाति- अभिरक्षति । अस्य- एतस्याग्नेः सर्वभूतिहतकतोः । स्वं पयः- आत्मीयं प्रसादं

हव्यादिकं भावनं वा। अध्यात्मरसं वा। यत्- यदा। आसा- मुखेन मुखोपलक्षितहृदा। अक्रत-आस्वादनं कुर्वन्ति। तदा। अत्र। सचेतसः- सहृदयाः। अभ्यर्चन्ति- विष्णुमग्निं वा आभिमुख्येन पूजयन्ति ॥३॥

अर्त उ त्वा पितुभृतो जिनेत्रीरन्नावृधं प्रति चर्न्यन्नैः।

ता ई प्रत्येषि पुर्नर्न्यरूपा असि त्वं विश्व मार्नुषीषु होता ॥ १०.००१.०४

अतः - तस्मादेव । त्वा - भवन्तम् । पितुभृतः - अन्नधारकाः । जिन्निः - त्वन्मातर ओषधयो भौमभोगाः । अन्नावृधम् - अन्नवर्धकम् । प्रति । अन्नैः । चरन्ति । अन्यरूपाः - अन्यरूपेण स्वार्थरीतिं विहाय परार्थरीतिं गृह्णानाः । ताः - ओषधीभौँमभोगाः । ईम् - एनमिन्नम् । पुनः । प्रत्येषि - प्रतिगच्छिस । त्वम् । मानुषीषु विक्षु - मनुष्यप्रजासु । होता - देवानामाह्णाता । असि - भविस ॥४॥

होतारं चित्ररंथमध्वरस्यं युज्ञस्ययज्ञस्य केतुं रुशन्तम्।

प्रत्यर्धिं देवस्यदेवस्य महा श्रिया त्वश्मिमतिथिं जनीनाम्॥ १०.००१.०५

होतारम्- देवाह्वातारम्। अध्वरस्य- ध्वररहितस्य सर्वभृतहितस्य कर्मणः। चित्ररथम्-असाधारणरंहणम्। यज्ञस्ययज्ञस्य- प्रतिदानं प्रतिदेवपूजं प्रतिसङ्गतिकरणम्। रुशन्तम्-ज्वलन्तम्। केतुम्- चेतकम्। देवस्यदेवस्य अर्धि- सर्वदेवतामयम्। जनानाम्- मानवानाम्। अतिथिम्। प्रति। श्रिया- कल्याणभावनया। मह्ना- महता मन्त्रेण गच्छामः॥५॥

स तु वस्त्राण्यध पेशनानि वसानो अग्निर्नाभा पृथिव्याः।

अरुषो जातः पद इळायाः पुरोहितो राजन्यक्षीह देवान्॥ १०.००१.०६

सः- असौ। अध- अनन्तरम्। पेशनानि- सुरूपाणि। वस्त्राणि- आच्छादकानि। वसानः- आच्छादयन्। पृथिव्याः- भूम्याः। नाभा- मध्यगः। अग्निः। अरुषः- रोचमानः। इळायाः- वाचः। पदे। जातः- आविर्भूतः। पुरोहितः- प्रत्यक्षहितकारको भवति। राजन्- दीप्तिमन्। देवान्- देवताः। यक्षि- पूजय॥६॥

आ हि द्यावीपृथिवी अंग्र उमे सदी पुत्रो न मातरी तुतन्थे।

प्र याह्यच्छोदातो येविष्ठाथा वेह सहस्येह देवान्॥ १०.००१.०७

अग्ने- सत्कतो । सदा- सततम् । मातरा- पितरौ । पुत्रो न- सुत इव । द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यौ । आ- समन्तात् । ततन्थ- विस्तारयसि । यविष्ठ- युवतम । उद्यातः- कामयमानान् । प्र याहि- आगच्छ । अथ- अनन्तरम् । सहस्य- द्याकिपुत्र । इह- अत्र । सः- ताहद्याः सन् । देवान्- द्योतनद्यक्तीः । आ वह- प्रापय ॥७॥

WEBOLIM